

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-353-0034

Dato: 6. december 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 76 - Forslag til Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.).

Hermed sendes kommentar til Forsikring & Pensions henvendelse af 24. november 2010 (L 76 – bilag 8)

Troels Lund Poulsen

/ Carsten Vesterø

Forsikring og Pension gentager i store træk, det de skriver om lempelse for udenlandske kildeskatter i deres høringsvar af 26. oktober 2010. Forsikring og Pension opfordrer på den baggrund Folketinget til at finde en løsning og henviser til deres tidligere forslag, der går ud på, at SKAT efter 5 år skal udbetale et beløb svarende til den udenlandske kildeskat, der måtte overstige den danske pensionsafkastskat, som pensionsinstituttet har betalt i de 5 år.

Hertil bemærkes:

Der henvises til min kommentar herom til Forsikring og Pension i høringskemaet (L 76 – bilag 2).

For god ordens skyld skal det igen understreges, at der er taget politisk stilling til spørgsmålet om lempelse for udenlandsk skat i pensionsafkastbeskatningsloven (PAL). Som tidligere nævnt er det senest i forbindelse med folketingsbehandlingen af et lovforslag om nogle tekniske ændringer til PAL i 2009 (L 22, samling 2009-10), og besvarelsen af alm. del. spørgsmål i forbindelse med Forsikring og Pensions foretræde for Skatteudvalget den 11. november 2009, klart tilkendegivet, at der ikke gives lempelse for ét skattesubjekts udenlandske skatter i et andet skattesubjekts danske skat. Det blev ligeledes klart tilkendegivet, at der ikke udbetales uudnyttet lempelse for udenlandsk skat, der ikke har kunnet udnyttes til modregning i dansk skat efter 5 år, da der dermed reelt gives lempelse for udenlandsk skat, selvom lempelsen overstiger den del af den danske skat, der kan henføres til den udenlandske indkomst.

Danmark er ikke forpligtet til efter dobbeltbeskatningsoverenskomster eller direktiver at give lempelse i disse situationer. Det er imod gældende principper i dansk skattelovgivning. Hvis man generelt giver nedslag for udenlandske skatter i situationer, hvor dette ikke følger af dobbeltbeskatningssaftaler eller direktiver betyder det populært sagt, at den danske stat kommer til at betale skat til udlandet.

For så vidt angår det af Forsikring og Pensions anførte om provenuberegningerne til indførelsen af PAL henvises til svar på spørgsmål 41 af 11. november 2009 (alm.del). I svaret er angivet, at Skatteministeriet vurderede, at den mistede lempelse ikke forventedes at medvirke til et varigt merprovenu for staten af betydning som følge af ændret adfærd og den forventelige udvikling fremover i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og traktatkrænkelssagerne om kildeskat af udbytter til udenlandske pensionsinstitutter. Derfor blev elementet ikke medtaget i provenuoversigten over den samlede omlægning af pensionsbeskatningen. En omlægning som samlet set vurderes at være neutral i forhold til de varige offentlige finanser.

For så vidt angår traktatkrænkelssagerne skal det bemærkes, at det ikke kan forventes, at EU-kommissionen kan nå at undersøge de 27 EU-landes interne lovgivning om udbytteskat af pensionsinstitutter og få de lande, der forskelsbehandler, til at ændre deres lovgivning, eller alternativt lægge sag an ved EU-domstolen og få afsagt en dom i løbet af 3 år, som Forsikring og Pension i deres henvendelse lægger op til burde være sket. Det skal dog bemærkes, at EU-kommissionen senest har lagt sag an ved EU-domstolen mod Finland for at opkræve højere kildeskatter af udenlandske pensionsinstitutter end af indenlandske pensionsinstitutter. Hertil kommer, at flere EU-lande har ændret deres interne lovgivning om udbyttekildeskatt til pensionsinstitutter bl.a. som følge af åbningsskrivelser fra EU-kommissionen. Det drejer sig om Holland, Østrig, Frankrig, Polen, Spanien, Italien, Tjekkiet, Estland, Slovenien og EØS-landet Norge. Det bemærkes endvidere, at EU-kommissionen fortsat undersøger EU-landenes lovgivning på dette område og senest har sendt en åbningsskrivelse herom til Sverige. Det er således ikke rigtigt som hævdet af Forsikring og Pension, at der ikke er sket noget på området siden ændringen af PAL i 2007.

For så vidt angår det af Forsikring og Pension anførte om forhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne skal det bemærkes, at der i den 3 års periode, som Forsikring og Pension nævner, ud over USA, Schweiz og Cypern også er forhandlet 0 udbyttekildeskatt med Israel. Herudover er udbyttekildeskatten til pensionsinstitutter i de nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Kroatien og Kuwait blevet forhandlet ned til 5 pct.

Endelig skal det bemærkes, at der netop har været møde mellem Skatteministeriet og de amerikanske skattemyndigheder, hvor der blev opnået enighed om, at det livsforsikrings-selskab, som jeg nævnte i min kommentar til Forsikring og Pension i høringsskemaet til L 76, er omfattet af fritagelsesbestemmelsen i den dansk-amerikanske dobbeltbeskatnings-overenskomst. Der var samtidig enighed om, at organiseringen som livsforsikrings-selskab/aktieselskab ikke i sig selv udelukker et pensionsinstitut fra at være en pensionsfond i overenskomstens forstand og dermed opnå fritagelse for udbyttekildeskatt.

Kun ca. to måneder efter det pågældende livsforsikrings-selskabs henvendelse til Skatteministeriet, er der således opnået enighed med amerikanerne om en fortolkning af fritagelsesbestemmelsen, der ud over fritagelsen for pensionskasserne, også reelt betyder, at USA ikke opkræver udbyttekildeskatt af arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber og størstedelen af de såkaldte "kundeejede" livsforsikrings-selskaber. Dette er naturligvis sagt med forbehold for eventuelle institutspecifikke forhold, der kan gøre sig gældende. Jeg er således glad for, at det pågældende livsforsikrings-selskab ikke var enig med Forsikring og Pension i, at forhandlingsvejen ville blive for tung og dyr, men i stedet aktivt henvendte sig til Skatteministeriet, og herigennem var med at forbedre forholdene for både sig selv og flere andre danske pensionsinstitutter inden for rammerne af de grundlæggende principper for lempelse i dansk og international lovgivning.